

Šachmatų treneris R. Narmontas: svarbu ne užauginti meistrą, o padėti atrasti teisingą gyvenimo kelią

SPORTAS

Brigita Alijošienė, Etaplus.lt

Šiaulių sporto centro „Dubysa“ šachmatų treneriui Raimondui Narmontui 2021-ieji metai ypatingi. Šiomet jis paminėjo 25 metų trenerio darbo sukaktį, o gruodžio 20 dieną atšventė 60-ies metų jubiliejų. Priimdamas Šiaulių miesto savivaldybės mero pavaduotojo Egidijaus Elijošiaus ir sporto centro „Dubysa“ direktoriaus Aivaro Strockio sveikinimus, R. Narmontas kukliai šypsojosi ir prabilo apie seną svajonę – Šiauliuose atgaivinti suaugusiųjų šachmatų klubą.

Pirmadienio rytą Šiaulių sporto centre „Dubysa“ iškilmingai pagerbtas šachmatų treneris R. Narmontas. 60-mečio proga už ilgametį darbą, šachmatų sporto šakos populiarinimą, už dešimtmečius, atiduotus didžiajam sportui, ir sportininkų pergales, garsinusias Šiaulių miesto ir Lietuvos vardą Europoje, jam įteikta Šiaulių miesto savivaldybės mero padėka.

Trenerį sveikindamas sporto centro „Dubysa“ direktorius A. Strockis dėkojo už nuoširdų ir atsakingą darbą, tikėjimą tuo, ką daro. O per 25-erius darbo metus nuveikta tikrai nemažai. Apie

aistrą šachmatams, darbą su vaikais ir ateities planus R. Narmontas sutiko papasakoti ir Etaplius skaitytojams.

Šachmatai – iš kartos į kartą

Gimęs ir augęs Plungės rajone, Plateliuose, R. Narmontas save vadina tikru žemaičiu. Ten ir prasidėjo jo pažintis su šachmatais.

„Aš augau Plateliuose. Tais laikais Plungės rajonas garsėjo savo šachmatininkais. Garsus nebuvo, bet šachmatų labai mėgau. O žaisti mane išmokė tėvelis. Tai užkrečiama. Mano tėvelis – dabar jau pensininkas, bet šachmatų neapleidžia iki šiol. Progai pasitaikius, važiuoja į rajono varžybėles, žaidžia mėgėjų lygoje. Ir aš dar su vaikais pavažinėju, sudalyvauju varžybose. Dabar, kai suėjo 60 metų, ir aš galėsiu senjorų varžybose dalyvauti“, – šypsosi pašnekovas.

Aistrą šachmatams perdavė ir sūnui

Kaip pats sako, į Šiaulius jį atvedė meilė. Čia sukūręs šeimą, 1996 metais jis pradėjo dirbti šachmatų treneriu „Dubysos“ sporto mokykloje.

„Pradžiai nebuvo lengva, reikėjo susirinkti vaikus, juos užsiauginti ir tik tada pradėti judėti į priekį. Bet man gana greitai viskas pavyko. Tuo metu ir mano sūnus augo. Būdamas penkerių, jis pradėjo žaisti šachmatais, o šešerių jau vyko į varžybas. Taip ir užaugo. Su juo gal ir aš pats užaugau“, – trenerio darbo pradžią prisiminė R. Narmontas.

Nepaisant to, kad sūnui Matui puikiai sekėsi, šachmatininko kelio jis nepasirinko. Kai baigė studijas, šiai veiklai pristigo laiko. Bet jo tėtis ir treneris dėl to labai nesisieloja. Labiau jam gaila dėl buvusios „Dubysos“ sporto mokyklos auklėtinės, dabartinės Seimo pirmininkės Viktorijos Čmilytės-Nielsen pasirinkimo pasukti į politiką.

„Dėl sūnaus tiek negaila, kaip dėl Viktorijos Čmilytės. Tokia nuostabi šachmatininkė! Jeigu nebūtų pasukusi į politiką, būtų mus garsinusi dar ne vienus metus ir šachmatų pasaulyje dar daug būtų nuveikusi. Aš į politiką nesikišu, Viktorija daug pasiekė ir ten, bet likusi šachmatininke Lietuvoje ji būtų labiau mylima“, – mintimis dalijosi treneris.

Padedu pasirinkti gyvenimo keliu

Nuo 2000-ųjų metų ėmė rasti prizininkai. R. Narmontas juos vardina vieną po kito, pabrėždamas, kad kasmet jų turėdavo bent po 3 ar 4, o šiemet pasiekė maksimumą – turi net 11 prizininkų.

Treneris su mokiniais daugiausia dirba individualiai. Pasak jo, dirbant su grupe, gerų rezultatų nepasieksi. Be to, norint užauginti gerą šachmatininką vien trenerio pajėgų neužtenka. Pirmiausia turi norėti pats vaikas. Taip pat labai reikalinga ir tėvėlių pagalba.

„Bendrauju kaip lygus su lygiais, palaikau ryšį ir su tėveliais. Šachmatininkams yra lengviau negu kitoms sporto šakoms. Mes galime pasirinkti protingus vaikus (*juokiasi*). Užtenka paminėti tokį faktą, kad iš 13 vaikų 3 vaikai kasmet dalyvauja projekte „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“.

Tarkim, Motiejus Dudnikas. Nors jis muzikantas, bet šachmatai yra jo hobis. Labai geras vaikas, jis visur suspėja. Būna kartais ir kokią prizinę vietą laimi. Daniel Šer – irgi auganti žvaigždė. Jis visur reikalingas: visose mokyklose, būreliuose, olimpiadose“, – pasakojo R. Narmontas.

Paklaustas, kas labiausiai patinka jo darbe, R. Narmontas nesuabejoja – pats procesas, į kurį jis pats su malonumu įsitraukia.

„Tai, ko aš mokau vaikus, pirmiausia išbandau pats. Manau, treneris turi ir pats dalyvauti turnyruose. Žinau, kad yra tokių, kurie nesiryžta dalyvauti, bijo, kad praloš. O kaip tada atrodys? Aš nebijau, manau, kad treneris pats turi viską išbandyti. Taigi pats procesas yra įdomus: dalyvauti, žiūrėti, jaudintis dėl vaiko. Tas jaudulys jau įaugęs į kraują. Svarbiausias mano tikslas yra ne užauginti meistrus, o kad su šachmatais vaikai pasirinktų ir teisingą gyvenimo keliu. Tada, kai jie pasirenka, ir man smagu“, – sakė R. Narmontas.

Pokalbio pabaigoje R. Narmontas pasidžiaugė, kad jaunieji Šiaulių šachmatininkai gerai žinomi Lietuvoje, o štai suaugusiųjų šachmatų klubo labai trūksta, todėl rimtai svarsto galimybę jį atgaivinti.

PAĒKA

Raimonds Narmonts

60-mečto prasa uz nosauktu ir atbalināts darbu katr
konkrējo stiprināt ierīcību,
Uz tai, kad katdien darotai, kas atrada nepadaroma,
Kad ir kāp būtu mūsu, pilsāda tātē,
Kad tāi pērkama.

2021.12.20

Šādu sporta centru "Daugpils" ierīcību

